

A 61 w 3/02

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 38989

Kl. 30 d, 3/02

Leon Rost

Poznań, Polska

Szczudło

Patent trwa od dnia 28 grudnia 1954 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest szczudło tak wykonane, że posługujący się nim nie odczuwa zupełnie ucisku, ani pod pachami, ani w ręku.

Dotychczas próbowano uelastyczyć szczudła przez osadzenie amortyzatora jedynie na nodze szczudła, przy czym podparcie pod pachami wykonano w celu zmniejszenia ucisku jedynie materiałem tapicerskim, który po krótkim czasie ulegał ubiciu, zaś cały ciężar amortyzacji został przenoszony na ręce używającego szczudła tak, że przy dłuższym chodzeniu przeguby rąk ulegały znacznemu zmęczeniu.

Wynalazek niniejszy ma na celu zapobieżenie tym niedogodnościom dotychczasowych szczudeł przez osadzenie na szczudle trzech amortyzatorów, a mianowicie jednego na oparciu pachowym, które według wynalazku okazało się najkorzystniejsze, gdyż jest wykonane w postaci poduszki powietrznej, drugiego na oparciu dla dłoni, które zaopatruje się w myśl wynalazku w ela-

styczne i podatne amortyzatory, dowolnie wyposażone w sprężyny lub inne elastyczne elementy, zaś trzeciego na nodze szczudła w znany amortyzator, którego niektóre jednak szczegóły konstrukcyjne stanowią również przedmiot niniejszego wynalazku.

Szczudło według wynalazku uwidoczniło przykładowo na rysunkach, których fig. 1 przedstawia ogólny widok szczudła z boku; fig. 2 — szczegół konstrukcyjny rozwiązania amortyzatora pachwowego; fig. 3 — najprostszy sposób wykonania amortyzatora uchwytu dla dłoni; zaś fig. 4 — częściowo w przekroju, nową odmianę konstrukcji amortyzatora, osadzonego na nodze szczudła.

Według wynalazku normalne szczudło 5 z nogą 12, przytwierdzoną np. śrubami 13 z wsparciem pachwowym 1, zaopatruje się według wynalazku w amortyzator pachwowy. Amortyzator ten wykonuje się, według wynalazku, najlepiej w postaci poduszki powietrznej, gwarantującej naj-

lepszą elastyczność i podatność, którą umieszcza się w osłonie 3 zamykanej, np. zamkiem błyskawicznym 2.

Amortyzator pachwowy według wynalazku wskazane jest najlepiej wykonać jako powietrzną poduszkę w postaci dętki 18, zaopatrzonej w normalny wentyl rowerowy 4, wychodzący z oparcia pachwowego 1, jak to uwidoczniło na fig. 1 i 2. Dzięki takiemu wykonaniu, poduszka powietrzna w razie jej uszkodzenia może być łatwo z osłony 3 wyjęta i zamieniona nową, przy czym wentyl 4 pozwala na takie wypełnienie dętki 18 powietrzem, jakie danej osobie pod względem podatności i elastyczności najlepiej odpowiada, gdyż powietrze można dopompować lub wentylem wypuścić. Osłonę 3 można wykonać z dowolnej tkaniny, najlepiej dermatoidu, przy czym łatwo ją otwierać w celu zamienienia dętki 18, dzięki zaopatrzeniu jej w boczny otwór 2, jak wspomniano wyżej w zamykany zamkiem błyskawicznym.

Zamiast dętki można oczywiście w myśl wynalazku zastosować też inne poduszki powietrzne, jak np. gotowe powietrzem napełnione gumowe pojemniki względnie gumę gąbczastą. Najwłaściwszą poduszką powietrzną jest jednak wycinek dętki z uwagi na to, że posługujący może sobie wyregulować dowolnie napełnienie powietrzem amortyzatora pachwowego.

Ważnym elementem amortyzacyjnym szczudła według wynalazku jest poza tym oparcie dla dłoni 6, które w myśl wynalazku winno być osadzone elastycznie i podatnie. Uchwyt 6 wystając na zewnątrz szczudła, służy jako oparcie dla dłoni i jest on wychylnie osadzony na górnych ramionach dwuramiennych dźwigni 7 punkty oparcia których znajdują się na osi 9 umieszczonej w szczudle 5 i przytwierdzonej do niego śrubami 20. Uchwyt 6 można zaopatrzyć na końcach dolnych ramion dźwigni 7 w poprzeczkę 19, zamocowaną śrubami 22. Na poprzeczce 19 są zawieszone dowolne elementy sprężynujące 8, 8', 8'' itd. Elementy te są przytwierdzone z drugiej strony do nieruchomej poprzeczki 11 przymocowanej śrubami 10 do szczudła. Elementy sprężynujące mogą stanowić oczywiście krótkie sprężyny śrubowe, względnie elementy te mogą być wykonane w postaci np. rozciągliwych ściągów gumowych.

W myśl wynalazku szczudło winno być też zaopatrzone dla całkowitego zamortyzowania go

w znany element amortyzujący, osadzony na nodze 12 szczudła.

Element ten w nowej odmianie konstrukcyjnej uwidoczniło na fig. 4, przy czym składa się on z tulei nasadowej 14, w którą wsadza się koniec nogi 12, przy czym tuleja ta posiada wystający czop 14', na którym osadzona jest ślizgowo wzdłuż osi podłużnej wkrętka 15, zaopatrzona w gwint zewnętrzny 15' zachodzący w tuleję 17 z nawierconym gwintem wewnętrznym 17', odpowiadającym gwintowi zewnętrznemu 15'. Dolna część czopa 14' zakończona jest tarczą 23 uniemożliwiającą wysunięcie się wkrętki 15 i służy równocześnie jako zderzak dla sprężyny śrubowej 24 osadzonej wewnątrz tulei 17. Zdolność amortyzującą amortyzatora tego regulować może sobie posługujący się szczudłem przez większe lub mniejsze wkręcenie wkrętki 15 do tulei 17. Tak wykonany amortyzator może się opierać bezpośrednio na ziemi lub też być jeszcze zaopatrzony w dowolne zakończenie gumowe lub inne.

Szczudło zaopatrzone w komplet takich trzech amortyzatorów, których zdolność amortyzacyjna może być dowolnie regulowana, jest nadzwyczaj proste w wykonaniu i pozwala na całkowite dobranie sobie stopnia amortyzacji wstrząsów przez posługującego się tym szczudłem.

Zastrzeżenia patentowe

1. Szczudło znamienne tym, że posiada trzy amortyzatory tłumiące elastycznie i podatnie nacisk pachwowy, nacisk dłoni i szczudła o ziemię.
2. Szczudło według zastrz. 1, znamienne tym, że amortyzator pachwowy (1) jest wykonany w postaci dowolnej poduszki powietrznej, osadzonej w osłonie (3) zamykanej najlepiej zamkiem błyskawicznym (2).
3. Szczudło według zastrz. 2, znamienne tym, że poduszkę powietrzną amortyzatora pachwowego stanowi dętka (18) zaopatrzona w wentyl (4) typu rowerowego.
4. Szczudło według zastrz. 1—3, znamienne tym, że posiada amortyzator (6) dla dłoni wykonany w postaci dźwigni (7) wychylnie osadzonej na osi (9), obciążonej dowolnymi elastycznymi i podatnymi elementami (8, 8', 8'' itd.).

5. Szczudło według zastrz. 4, znamienne tym, że elementy elastyczne i podatne (8) stanowią sprężyny śrubowe i/lub ścięgna gumowe.
6. Szczudło według zastrz. 1—5, zaopatrzone u nogi w znany amortyzator, znamienne tym, że amortyzator ten posiada tuleję (14) z czopem (14'), na którym osadzona jest ślizgowo wkrętka (15) zachodząca w tuleję (17) i odpy-

chana sprężyną (24), naciskającą na tarczę (23), osadzoną na czopie (14') tulei (14), przy czym wkrętka (15) służy równocześnie jako regulator amortyzacji.

Leon Rost

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

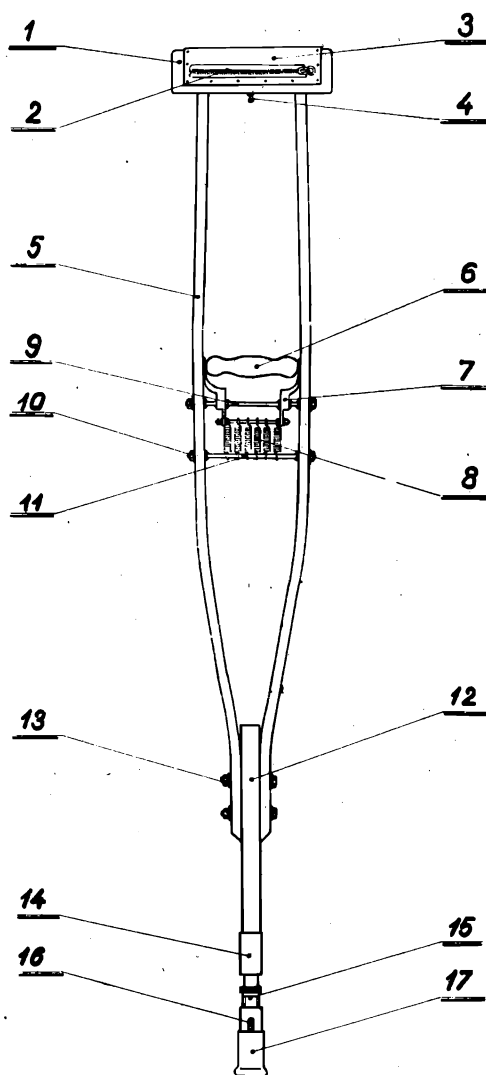

Fig. 1

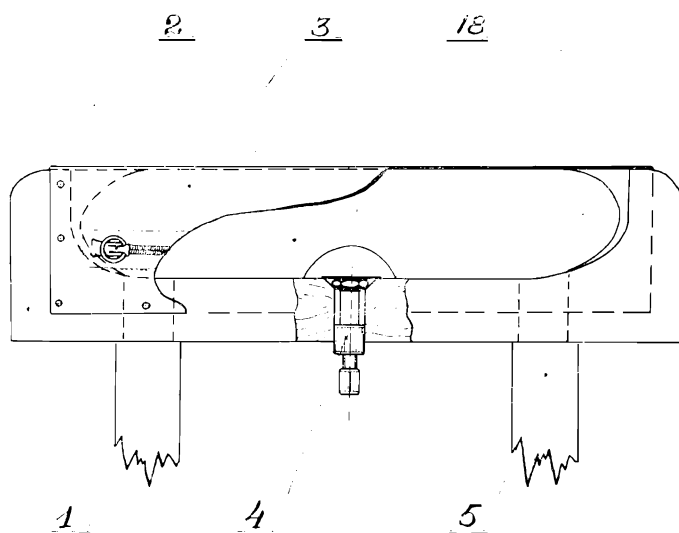

Fig. 2

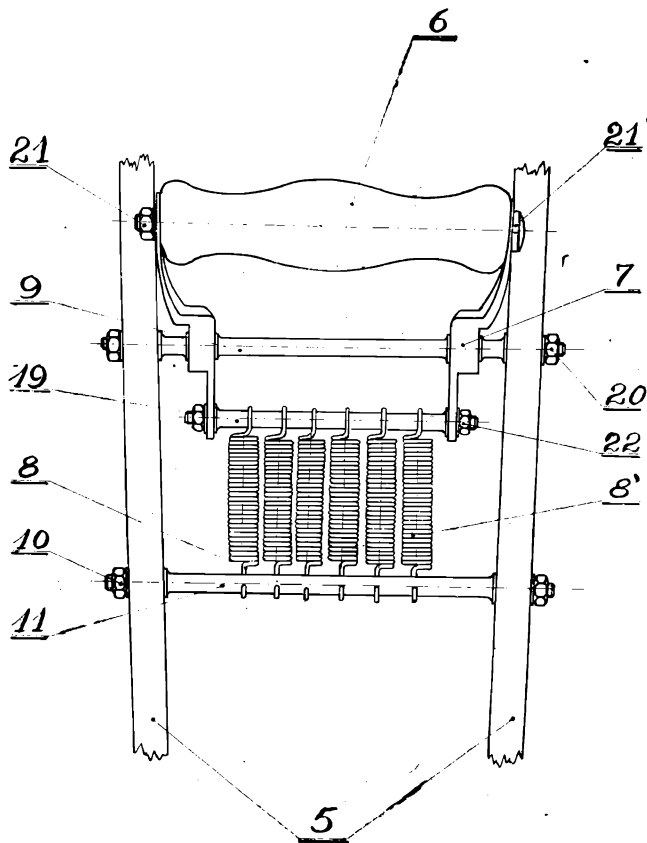

Fig. 3

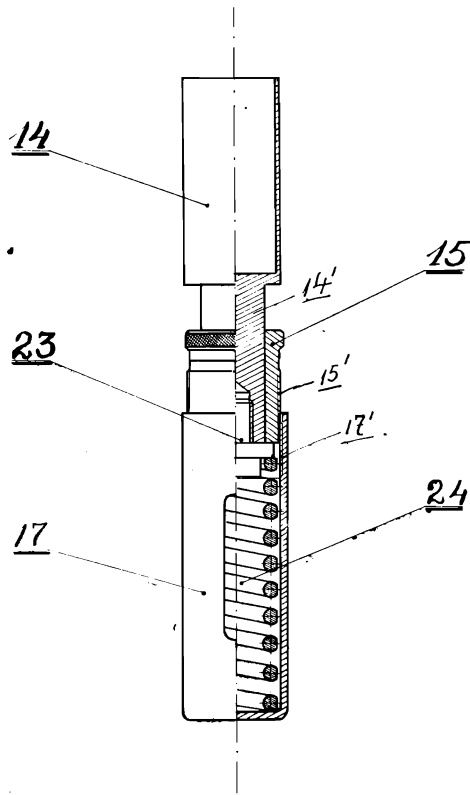

Fig 4

